

Aleksandra Cofta-Broniewska

Inowrocław, woj. bydgoskie.
Stanowisko 100

Informator Archeologiczny : badania 16, 157-158

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania prowadził zespół pod kierownictwem doc.dr hab. Aleksandry Cofty-Broniewskiej. Finansował Urząd Wojewódzki w Bydgoszczy. Szósty sezon badań. Osada kultury łużyckiej, osada kultury przeworskiej.

Badania koncentrowały się w dwóch rejonach osady:

1. W południowo-wschodniej strefie zwartej zabudowy osiedla, gdzie odsłonięto powierzchnię 1.780 m², wydzielając ponad 630 obiektów kultur łużyckiej i przeworskiej oraz 120 dalszych bez określonej przynależności kulturowej.

Kultura łużycka - podobnie jak w latach poprzednich - reprezentowana jest wyłącznie przez jamy /70/ i dołki posłupowe /50/. Pierwotna funkcja jam, mimo ich zróżnicowania w zakresie kształtu, rozmiarów i treści wypełnień, w większości przypadków jest trudna do bliższego określenia. Materiał źródłowy, stosunkowo nieliczny i standardowy, pozwala datować osiedle w ramach V.EB - Ia AB.

Formy osadnictwa kultury przeworskiej są znacznie bardziej zróżnicowane. Wydzielono wśród nich:

- 9 mieszkalnych budynków półziemiankowych,
- stodołę-spichlerz /naziemna konstrukcja słupowa o wym. ok. 650 x 500 cm, z paleniskiem - do podsuszania ziarna i prostokątnym zagłębieniem - właściwym magazynem?/,
- 3 studnie o zróżnicowanej konstrukcji,
- 8 pochówków zwierzęcych, w obrębie chat i poza nimi,
- ponad 50 obiektów o przeznaczeniu bądź magazynowo-gospodarczym bądź produkcyjnym,
- ponad 440 dołków posłupowych tworzących niekiedy mniej lub bardziej wyraźne, systemy funkcjonalne /budowle naziemne, ogrodzenia/.

Odkryte obiekty należą do 3 różnych czasowo układów przestrzennych: późnolatańskiego-wczesnorzymskiego, późnorzymskiego i schyłkoworzymskiego.

2. W północno-wschodniej peryferyjnej strefie osiedla, o bardzo rozproszonej zabudowie. Badania ograniczały się tu do rejestracji i wyeksplorowania obiektów odsłoniętych w wyniku prac ziemnych przy budowie zbiornika oczyszczalni. Na powierzchni 1.525 m² wydzielono zaledwie 30 obiektów, w tym kilka jam kultury łużyckiej oraz studnię, prawdopodobnie kolejny magazyn zbożowy? i kilka mało charakterystycznych jam kultury przeworskiej.

Materiały przechowywane są w Instytucie Prahistorii UAM w Poznaniu.

INOWROCŁAW
woj.bydgoskie
Stanowisko 100

Uniwersytet im. Adama
Mickiewicza w Poznaniu
Instytut Prahistorii
Zespół Badań Kujaw

Badania prowadzi zespół pod kierownictwem doc.dr hab. Aleksandry Cofy-Broniewskiej. Finansowała Kujawska Spółdzielnia Mieszkaniowa w Inowrocławiu. Drugi sezon badań. Osada kultury przeworskiej, ślady osadnictwa kultury łużyckiej.

Obiekt położony na północnym zboczu doliny Rowu Rąbińskiego, zarejestrowany został w 1976 r., w trakcie penetracji powierzchniowej. W rok później wyeksplorowano, zaobserwowany w ścianie wykopu pod kolektor, piec wapieniczny z okresu rzymskiego.

Zbadano powierzchnię 290 m². Odkryto 31 obiektów, m.in.:

- jamę kultury łużyckiej i kilka dołków posłupowych;
- półziemiankę kultury przeworskiej z fazy B₂-C₁. Budynek posiadał zarys zbliżony do prostokąta o wymiarach ok. 400 x 340 cm, profil trapezowaty o miąższości 40 cm. W centralnej partii obiektu znajdował się pochówek psa. Poza ceramiką, polepą, kośćmi stwierdzono fragmenty kilku ciężarków tkackich, narzędzi żelaznych, grudek bursztynu i ułamek importowanego naczynia ceramicznego;
- kilka - podobnie datowanych - niewielkich jam gospodarczo-magazynowych i serię dołków posłupowych trudnych do połączenia w układy funkcjonalne.

Materiały przechowywane będą w Instytucie Prahistorii UAM.

Badania będą kontynuowane.

INOWROCŁAW
woj. bydgoskie
Stanowisko 102

patrz
epoka brązu

JAKUSZOWICE, gm. Kazimierza Wielka
woj. kieleckie
Stanowisko 2

Uniwersytet Jagielloński
Instytut Archeologii

Badania prowadzi prof. dr hab. Kazimierz Godłowski przy współudziale mgr. Jacka Poleskiego. Finansował WKZ w Kielcach. Pierwszy sezon badań. Osada kultury trzcinińskiej, przeworskiej i z wczesnego średniowiecza.

Osada położona jest na terasie Nidzicy, w odległości ok. 300 m od miejsca znalezienia w 1911 r. "książęcego" grobu z pierwszej połowy V w. Założono dwa próbne wykopy o powierzchni 50 m² każdy, które na skutek bardzo dużej miąższości nawarstwień wyeksplorowano tylko częściowo. W wykopie I pod warstwą orną wystąpiły warstwy kultu-